

evidenční číslo interpelace: 531

Parlament České republiky kancelář předsedy Poslanecké sněmovny	
Datum: 25 -04- 2019	
Č.j. PS2019/5787	Přílohy:

Interpelace

Poslanec Ing. Vojtěcha Munzara

**ve věci porušování ústavně zaručeného práva na ochranu vlastnického práva
Generálním finančním ředitelstvím**

na

*JUDr. Alenu Schillerovou, PhD.
ministřiny financí*

Datum: 25. dubna 2019

POSLANECKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

Ing. Vojtěch Munzar
poslanec Parlamentu ČR
Sněmovní 4
118 26 Praha 1

Vážená paní

JUDr. Alena Schillerová, PhD.

ministřyně financí

prostřednictvím předsedy Poslanecké sněmovny PČR a předsedy vlády

V Praze dne 25. dubna 2019

Vážená paní ministřyně,

dovoluji si interpelovat Vás ve věci porušování ústavně zaručeného práva na ochranu vlastnického práva Generálním finančním ředitelstvím (dále *Finanční správa*), tedy orgánem státní správy ve Vaší gesci.

Ústavní soud rozhodl dne 22. února 2019 ve svém nálezu II. ÚS 819/18 (dále jen *nález*), že Finanční správa by měla v rámci kontroly nadměrného odpočtu DPH zadržovat jen tu část nadměrného odpočtu DPH, která zůstává sporná, přičemž zadržování zbytku je porušením vlastnického práva kontrolovaného. Nález tak dal za pravdu stěžovateli, kterým byla firma Kovové profily, spol. s r.o., jíž Finanční správa dle rozhodnutí Ústavního soudu bez opory v zákoně zadržovala nadměrnou část odpočtu DPH. Ústavní soud tak svým rozhodnutím vyhověl požadavku stěžovatele na zúžení kontroly jen na sporná plnění a vrácení té části nadměrného odpočtu, o níž správce daně neměl žádné pochybnosti.

Tisková zpráva Ústavního soudu vydaná k danému rozhodnutí shrnuje: „*Ústavní soud uvedl, že zadržování nadměrných odpočtů je bezesporu zásahem do vlastnického práva daňového subjektu. Tento zásah musí probíhat na základě zákona a v jeho mezích. V projednávané věci bylo do vlastnického práva stěžovatelky zasazeno tím, že po dobu trvání daňové kontroly jí byla správcem daně zadržována celá částka nárokovaného nadměrného odpočtu, přestože rozsah daňové kontroly se týkal pouze části zdanitelných plnění.*

Daňový řád sice výslovně neumožňuje nakládat s nespornou částkou odděleně od částky sporné, rovněž však v žádném svém ustanovení neumožňuje zadržovat nespornou částku společně s částkou spornou.“

A dále „*Správce daně je především vázán principem, podle něhož lze státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Chybějící zákonný základ pro zásah*

do práv zcela jistě nelze nahradit konstatováním orgánu veřejné moci, že zákon neposkytuje konkrétní procesní postup, jak se tohoto zásahu do práv nedopustit.

S ohledem na to, že zásah do vlastnického práva stěžovatelky zcela postrádá zákonný základ, postup správce daně v předmětné věci představuje bez dalšího zásah do práva stěžovatelky na ochranu vlastnictví dle čl. 11 Listiny základních práv a svobod.“

Ústavní soud tedy zcela jasně rozhodl a jeho rozhodnutí je závazné a platné od svého vydání. Reakce Finanční správy na dané rozhodnutí nejvyšší soudní instance je proto šokující. Dle médií citovaného interního dokumentu Finanční správy vydaného dva týdny po rozhodnutí totiž *„závěry Ústavního soudu, uvedené v předmětném nálezu, za současného znění právní úpravy nelze obecně aplikovat.“* Část nadměrného odpočtu DPH, která se netýká sporného plnění a kterou podle Ústavního soudu nemají úředníci zadržovat, tak vracet Finanční správa odmítá.

Znamená to tedy, že se Finanční správa, orgán státní správy spadající pod Vámi vedené ministerstvo odmítá řídit rozhodnutími nejvyšší soudní instance v České republice? Je podle Vás možné a myslitelné v demokratickém právním státě, aby Finanční správa svévolně jednala tímto způsobem a nerespektovala nálezy Ústavního soudu? Nevystavuje Finanční správa svým nerespektováním rozhodnutí Ústavního soudu český stát možnosti žaloby a nákladům spojeným s odškodněním poškozeným? Že jde v případě žalob o náhradu škody na základě ekonomických ztrát, jež mají nyní oporu ve zmiňovaném nálezu Ústavního soudu, o reálnou možnost naznačuje ostatně samotné znění nálezu. „Povinnost strpět dlouhodobé zadržování nadměrných odpočtů má taktéž přímé dopady na majetkové poměry daňového subjektu, jelikož tento nemůže se svými finančními prostředky nakládat. Tato situace může vést k různým nežádoucím důsledkům, jako např. k zesplatnění existujících úvěrů či k nutnosti vstupovat do nových právních vztahů za účelem přežití této nepříznivé finanční situace.“

Finanční správa se hájí tak, že pro vracení nesporné části odpočtu nemá oporu v zákoně. K tomu však zcela jasně konstatuje v nálezu Ústavní soud: *„Chybějící zákonný základ pro zásah do vlastnického práva, chráněného článkem 11 Listiny, nelze nahradit konstatováním orgánu veřejné moci, že zákon neposkytuje konkrétní procesní postup, jak se tohoto zásahu do práv nedopustit,“*

Další nikoli nevýznamnou skutečností je rovněž to, že podle řady expertů není toto rozhodnutí Ústavního soudu nečekaným bleskem z čistého nebe, které nikdo neočekával, ale spíše důrazným upozorněním, že současný stav bez reflexe tohoto problému novelou zákona není možné již déle trpět. **Vážená paní ministryně, ptám se Vás tedy, kdy bude**

ona dlouho očekávaná novelizace reflektující současný stav věcí připravena? A jak bude do té doby Finanční správa na nález Ústavního soudu reagovat? Bude jej i nadále nerespektovat a chovat se protiústavně?

Vážená paní ministryně, předem Vám děkuji za Vaše odpovědi a reakci.

Ing. Vojtěch Munzar